ra mất nước, và từ những chỗ mất ấy mà chúng ta có thể khởi công đi tìm… Cũng bởi thế mà tôi cảm nhận rằng, Việt Nam Cộng Hòa chúng ta đã thiếu vắng một nền tảng triết thuyết dân tộc làm căn bản trong công cuộc xây dựng kiến thiết quốc gia, nêu cao chính nghĩa dân tộc, và khai triển rộng rãi sách lược quốc phòng nhằm bảo vệ đất nước một cách thực tế, vận động toàn dân toàn diện trong việc giữ nước, phát triển tự do dân chủ một cách vững chắc minh chính.

Nhìn lại buổi sáng ngày ngày 30 tháng 4 năm 1975, lúc 10 giờ tại phi trường Bình Thủy, chúng tôi nhận lệnh của Phòng Hành Quân Chiến Cuộc và thực hiện phi vụ oanh kích ngay vành đai khu vực an ninh phi trường, vì tin tức ghi nhận Cộng quân đã tràn qua Lộ Tẻ Ba Xe. Khi vác dù ra phi đạo lấy tàu đánh giặc, thì rất nhiều anh em quân nhân các cấp trong Sư Đoàn 4 Không Quân lúc ấy đã tràn ra dọc theo bãi đậu và cất tiếng hoan hô cổ vũ chúng tôi. Khi cất cánh thi hành công tác, tôi mở máy nghe lệnh đầu hàng của Tổng Thống Dương Văn Minh mà nước mắt của mình tuôn trào.

Ôi tình quê hương! Tình tuyệt vời và tuyệt vọng! Đẹp và buồn làm sao! Một nỗi buồn trào dâng trong tim người lính trẻ, với chuyến bay định mệnh.

▪ **Phạm văn Bản**

Anh chị Pham Văn Bản trong ngày trao huân chương Quilt Of Valor của tiểu bang Washington để ghi nhớ công trạng phục vụ và anh dũng chiến đấu trong nhiệm vụ trung sĩ thông dịch viên của Tiểu Đoàn 720 Quân Cảnh Hoa Kỳ, thuộc US 18th Military Police Brigade trong Chiến Tranh Việt Nam ở LongBinh Post vào năm 1969.

Thơ Tình Hoài Hương

Xin gửi tặng qúy anh KQVNCH thân kính

anh phiêu lãng lưng trời...

Đời phi công ngang dọc vượt ngàn non.
Từ đại dương bay qua vạn lâm sơn.
Giữa sáng nắng khuya chiều bồng bềnh tới.
Tự hào đó muôn đời tôi ước muốn...
Mộng vàng ươm sương gió cuốn non sông.
Thiều quang cánh chim bằng rong nghìn núi.
Đêm chập chờn thao thức vùi trăng vỗ.
Ngày tha phương cánh bạc tô vuông đời.
Bầu trời tròn hoài mong đợi trong tôi.
Từ thinh không anh nhìn đời bát ngát.
Tự do ấy toả rung ngàn nốt nhạc.
Mộng hải hồ hằng khao khát thế nhân.
Dưới chân mây tôi nhìn lên vạt nắng
Vờn trong gió mơ năm tháng song hành.
Bỗng hoá thân anh đổi đời xoay chuyển.
Phiêu lãng nơi đâu tầm tay tang biến?
Anh: ngấn nước thầm lặng miền ven biển
bên dãi ngân hà. Tối nào giữ được.
Dấu lãng du tình lả lướt lưng trời.
Biết bao giờ tôi ôm trọn giòng trôi!?

cánh bằng lướt gió tung mây

Nhớ người xưa ngày cũ,
Dưới lằn đạn đi anh uy vũ can trường.
Cánh bằng bay anh lướt gió muôn phương.
Em đứng đợi tường vi bên cửa sổ.
Thân chiến binh một đời vẫn nhớ.
Tấm lòng trai muôn thuở sắc son.
Mây hoàng hôn trải mưa nắng nước non.
Hình ảnh đó khắc ghi từng kỷ niệm.
Tiếng đàn ai chiều nay dạo phím.
Cho em nhớ về màu áo lính ngày xưa.
Thương sao... nói mấy cho vừa.